

FOLK og LAND

UAVHENGIG AVIS

Redaksjonssekretær: MARNÅ MELSON PEDERSEN Redaktør: KÅRE HAUGERUD Forretningsfører: HARALD K. SCHAANNING

Postadresse: Boks 924 Sentrum, 0104 Oslo 1.
Kontortider: Enerhaugsplassen 4, Oslo;
mandag kl. 17-20, tirsdag kl. 11-14 og onsdag kl. 17-20.
Telefon: (02) 19 06 71 - (Telefonsvarer).
Redaktørene treffes etter avtale.

Abonnement: Pr. år kr. 130,- (i omslag kr. 150,-). Utlandet + kr. 10,-
Giro: Post 5 16 45 04. Bank 6063.05.01248
Abonnementet (10 nummer i året) løper til det oppsies skriftlig.
Annonser forskuddsbetales med kr. 1,- + m.v.a. pr.spalte/m. Minstepris kr. 50,-.
Utgiiver: A/S HISTORISK FORLAG.

HISTORIENS GANG

I Sovjet feires at bolsjevik-revolusjonen fyller 70 år. I den anledning skal dens historie skrives om. Nå er det for så vidt ikke noe nytt i det. Med hver ny makt-haver må naturligvis mangt og mye skrives om, i en st- hvor makt ikke bare har vært rett, men også den al- lutte sannhet.

Men selv absolutte sannheter, er ikke evige. Ikke i Sovjet, men heller ikke Norge. De skifter med tidene som alt annet. I Sovjet er det så lenge siden Stalins dager at man så smått kan begynne å la sannheten komme fram i dagens lys. Ikke hele sannheten, naturligvis. Det ville få selv de verste Holocaust-serier til å blekne hen. Og Ibsens ord om livsløgnens nødvendighet for svake sjeler har sin gyldighet fremdeles.

Hvilken straff ville f. eks. ikke de «gode» nordmenn måtte utholde, hvis de skulle dømmes tilsvarende for hva de burde visst om forholdene hos sine allierte, som den vi er blitt pålagt, begrunnet med alt hva vi burde ha visst.

I Norge begynner det nå å bli lenge siden den annen verdenskrig. Og de som skrev den første og, i egne øyne, beste versjon av den historien, står ikke lenger helt til troendes hos de yngre slekter. Med andre ord. Det er ikke bare Sovjet som trenger en ny historieskrivning. Tiden er i høy grad inne også her til lands. Mange yngre forfattere har fattet interesse for hva som egentlig skjedde før, under og etter okkupas- s- årene. Påstander og slagord er ikke nok lenger. For mange vil det bli en smertefull prosess å være vidne til hvordan vår historieskrivning vil skifte karakter etter hvert som virkeligheten vil åpne seg.

Men sannheten har ikke bare en objektiv, men også en subjektiv side. To som før var motstandere kan under den prosessens gang oppdage at de kjempet for samme sak, hver utfra sin subjektive oppfattelse av omstendighetene. Det vil bli dem begge til glede.

De som satte egen fordel i høysetet, har jo for lengst funnet hverandre i gjensidig forståelse. Har de hatt problemer med å tilpasse seg selv til den hele og fulle sannhet, så har de til gjengjeld kunnet nytte godt av både makten og jussen.

Og skulle vi så driste oss til å se fremover, ville det ikke være til å unngå å få øye på at verdenssitua- sjonen i dag, er enda farligere enn selv i 1940. Og at forholdene i vårt eget land ikke er mye å rose seg av. Mye tyder på at våre myndigheter sover i dag som den gang, og glemmer at de skal tjene sitt folks liv, livsrom og framtid.

HUSK
å betale bladpengene
for 1988

Om ny pris: Se siste side.

EN FYLKESFØRERS KAMP FOR DØDSDØMTE

Det var en del av en NS fylkesførers hverdag å assistere landsmenn som var kommet i konflikt med tyskerne. Det kunne gjelde såvel mindre forseelser som folk som hadde brutt folkerettens mest fundamentale lover og derfor var hjemfalne til dødsstraff.

Dessverre er store deler av det materiale som kunne dokumentere dette omfattende arbeide enten blitt ødelagt eller ligger spredt rundt i et større antall saksmapper i Rettsarkivet. Vi har imidlertid fått anledning til å se noen dokumenter som gjelder den innsats fylkesfører H. G. Hammer i Agder gjorde for å redde åtte dødsdømte. Eksemplet er typisk for hva de aller fleste fylkesførere drev med av den slags.

Den 14. april 1944 sender Hammer følgende telegram til NS Fører, Vidkun Quisling:

«Jeg retter en inntrengende henstilling til føreren om å søke utvirket benådning for føl-

gende dødsdømte: Arne Laudal, Ivar Christensen, Erik Dahl Hansen, Redaktør Dyvik, Bokholder Tellefsen, Knut Bøe, Arne Bjørge, Amund Tveit stop De nærmere enkeltheter ved forbrytelsene kjenner jeg ikke stop Jeg er også på det rene med at de fleste av de dømte må ha vært klar over rekkevidden av sine handlinger stop Når jeg allikevel henstiller til Dem Fører å søke utvirket benådning er det ut fra den personlige overbevisning at de dømte ikke har handlet etter egoistiske motiver stop De har trodd å kunne gavne sitt land med sine illegale handlinger fordi de som mange andre landsmenn har vært uvitende om de dypere årsaker til tidens store kamp og nasjonalismens sande væsen stop Ingen av de dødsdømte har vært kommunistisk implisert og de representerer alle godt norsk blod som engang i fremtiden kan vinnes tilbake til innsats for vort folks sande in-

teresser stop Fullbyrdelsen av en dødsdom vil hvile som en mare på familiene gjennom generasjoner og sette et mindreverdigheitsstempel på disse stop Den fare disse dømte representerer for okkupasjonsmakten og vår bevægelse ble nøytralisert på det tidspunkt hvor de ble satt fast stop Det har hersket politisk ro i Agder i den senere tid og jeg har den sikre tro at en av partiet utvirket benådningen vil bli oppfattet av befolkningens store lag som en høisindet handling som vil bidra siitt til å nærme vort folk til vår bevægelse til beste både for okkupasjonsmakten og vort land stop Av de dømte er Christensen født 1922 og Dahl Hansen 1921 stop Begge var således meget unge og må antas villedet av andre stop Disse to unge må settes i klasse med de 10 dødsdømte fra Agder som ble benådet i februar 1943 stop Alle medlemmer av Agder fylkesorganisasjon står (Forts. side 6)

JANE HORNEY OG MODSTANDSBEVÆGELSEN

Av journalist Claus Frost-Hansen

(Forts. fra forr. nr.)

Ved den tid da Tysklands nederlag kun var måneder om å gjøre, var der i den kommunistiske del af Modstandsbevægelsen planer om et kup i forbindelse med tyskerne kapitulering. Man ville etablere en kommunistisk regering og et socialistisk styre etter krigens. De dansknationale veirede faren og begynte at træffe deres modforholdsregler.

Via de kanaler, som alltid holdes åpne mellom fjendtlige parter i en krig, begynte man at forhandle med tyskerne, som naturligvis også var klar over, hvor det bar hen. De var like så lidt interessert i en overgivelse til russerne, som de danske modstandsfolk, og det er troligt, at der blev etableret et gensidig tilfredsstillende samarbejde. Tyskerne fik adgang til de danske flugtruter mod til gengjeld at overlade våben til de dansknationale - og se gjennom fingre med Øresunds-trafikken.

Af hvilken art dette samarbejde end måtte være, så er det en kendsgerning, at medens de internerede danske østfront

kæmpere sad fængslet i sommeren 1945 - og inden der var faldet domme over dem - modtog adskillige af dem besøg af danske modstandsfolk, som uden naturligvis at præsentere sig, forespurgt om «de kunne regne med eks-soldaternes hjælp» ved et opgør med kommunisterne.

Jeg var en af dem, der blev spurgt!

Som sagt, der var ikke faldet domme over frontkæmperne på dette tidspunkt, og det var den almindelige mening, at ved de kommende retssager, ville alle frontsoldaterne - som ikke havde deltaget i bataljer i Danmark - straks blive løsladt.

De dansknationales spørgsmål vakte stor begejstring blandt de gamle frontsoldater, som på dette tidspunkt så langt fra havde mistet gejsten - og modet.

Senere gik det ganske anderledes. Da faren for et kommunistisk kup syntes overstået, begynte man at dømme. Standarddommen -

fældet på samleband - var 4 eller 5 års fængsel for «tysk krigsdeltagelse». i henhold til et hastigt fabrikeret straffelovstillæg med tilbagevirkende kraft!

Et lovbrud der gav stærkt ekko i den danske, juridiske verden.

Nuvel - det mest interessante ved serien om Jane Horney er dog, hvorfor man bringer den nu - 40 år senere.

Og dette er ikke blevet berørt i den danske presse.

Årsagen er formentlig, at det trekvart socialistiske styre - både i det danske Folketing og i Danmarks Radio - gerne ser de nationale kredse i fortidens Modstandsbevægelse og Efterretningstjeneste sværtet mest mulig.

For derpå at drage paralleller til nutidens nationale kredse og den danske Efterretningstjeneste, som holder fast ved NATO og de gamle frihedsidealene.

Det er en filosofi som helt er i tråd med ønsket om nedbrydningen af det danske forsvar og udmeldelse af den vestlige alliance.

Claus